

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Ascendit triumphator in Cœlum. 93

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Predicare Evangelium omni creature, &c.

*Alludit ad Sacra-
menta Baptismi,
Chrismatis, &c.*

*Quare Christus
descensus toties
iteraret, Pacem
meam do vobis,
pacem relinquo
vobis,*

Energumenos Spiritus tui jubes
Suam salutarem dementiam aliis instillare,
Et coactas in obsequium Gratiae elementis,

Prima salutis in homine semina

Rigare aqua, impinguare oleo, fovere flamma,
Persuasum vis Mundo.

*Te illi suam non solum pacem eripete,
Sed & tuam relinquete,
Et opportunè sanè,
Suspiciari enim volueram.*

*Repetiisse te rem quam attuleras,
Cum nullam post te pacem invenerim.*

ELOGIUM XCIII.

ASCENDIT TRIUMPHATOR IN COELUM.

Marc. 16. Act. Apost. Primo.

*E monte Galilee
cur Christus in
Cælum conserende. Illuc properanti per montium apices iter est;*

*Quo Christus ascendit per gradus,
Saltu venire quid speres?*

*E Specu Betlem in Calvaria clivum profecit;
Inde in Olivetum, unde in Empyreum.*

*Ne mireris in homine motum,
Qualem non miraris in aqua,
Non ascensit & ipse sublimius.
Quam ante descenderit.*

Elias raptus in curru igne notissimus.

Non unus speret Spiritum duplēcē Elias.

*Igneo tamen non effertur in Curru,
Ne qui ignem missurus in terras venerit.*

*Posset argui furatus venisse.
Cui sola Lenitas triumphus est,
Habet in Oliveto Palmetum.*

*Gentes domitas in hac ne quære.
Coram Deo unica tuiumphandi causa*

*Se ipsum viciſſe.
Post dies decem*

Pretiosa descensurus in pluvia.

Ascendit

*Christi triumphus
non nisi inter oleas;
quia triumphus
misericordia.
Et nubes suscepit
eum ab oculis eorum.*

Ascendit in Nube

Ex Orbe, in quo tam male exceptus egrediens,
Pulverem non excussit è pedibus,
Sed attraxit
Nunquam gravis telluri,
Nisi cum eam onere levaret suo.
Quam inhæreret hominibus conjice,
Qui tali glutino inhæresceret saxis,
Quæ condoluerant morienti.
Meruere oscula triumphantis,
Jam non futurus Viator
Ipsos in terra propemodum
Oblitus est pedes.
Se in itinere non trito sequutis,
Quid utilius relinqueret, quam vestigia?
Primus à Dei Urbe Lapis hic esto;
Quo qui venerit,
In illius finibus esse se sciat.
Non uno hic Dei digito, sed bino pede,
Ea scripta lex homini,
Ut cœlum, nisi tellure calcata, non speret.
Triumphalis Cœlitibus Dies,
Eos candicare jussit in vestibus.
Hæc in Regno Innocentiae purpura est.
Humanitatis facti sunt Candidati,
Ex quo titulus hominis
Dignitas esse cœpit in Dœo,

Præceperat suū:
ubi vos non receper-
rint, excutite pul-
verem de pedibus.

Saxa in illius obites
fracta sunt.

Iter salutis ad eam
diem utique igno-
tum, & a nullo tri-
tum.

Alludit ad lapides
indices distantia in
publicis viis.
Et olim in Sine i
lex scripta ... ita
Dei.

Quare in albis ap-
parere cœperint
Angeli post Christum
triumphum.
Alludit ad Candi-
datos Consulatus,
& altiarum digni-
tatum apud anti-
quos.

ELOGIUM XCIV.

LINGUARUM IMBREM PLUIT
IN SUOS.

Act. Apost. cap. 2.

Quæ ascendit ad verti Jovis dexteram
Aquila,
Illi non minitravit fulmina,
Sed excussit.
Extulit Cœlum è terra halitus,
Quid mireris in aëre Meteora?
Venti, & fulmina

Aquila magna-
rum alarum. Chris-
tus.

Poëta vero Aquila
ministrare Iovi
fulmina singe-
bant.

Meteora ignea, ut
Cometa, &c. ex ha-
litibus terra
ascendentibus, sicut
& venti.

Sub-